

T.C.
VAN
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
2. HUKUK DAİRESİ

DOSYA NO :
KARAR NO :
KARAR TARİHİ : 14/12/2021

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A
B Ö L G E A D L İ Y E M A H K E M E S İ K A R A R I

BAŞKAN :
ÜYE :
ÜYE :
KATİP :

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 29/04/2021
NUMARASI :

DAVACI :
VEKİLLERİ : Av. TARIK KIRAÇ

DAVALI : ÜNİVERSİTESİ REKTÖRLÜĞÜ
VEKİLLERİ :
DAVANIN KONUSU : Menfi Tespit (Kefalet Sözleşmesinden Kaynaklanan)

Taraflar arasında görülen davanın yapılan yargılaması sonucunda verilen hükme karşı davalı vekili tarafından istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine dosya incelendi, gereği görüşülüp düşünüldü.

İDDİA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle, 02/02/2012 tarihinde Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı kapsamında atanan vekil edenin 20/08/2013 tarihinde mecburi hizmet yükümlülüğü yüklenerek kadrosunun geçici olarak

Üniversitesine aktarıldığını, 01/08/2017 tarihinde 'teki kadrosuna döndüğünü ve 05/10/2018 tarihinde doktorasını tamamladığını, davalı idarenin kendi kadrosunda geçirilen süreyi mecburi hizmetten mahsup etmediğini, vekil edenin talebi dışında 33/a maddesi kapsamına alındığını, alınmamış olsa idi mecburi hizmet yükümlülüğü olmayacağını, taahhüt ve kefalet senedinin Anayasa'ya aykırı olduğunu, bir kısım hükümlerinin hukuka aykırı olduğunu, cezai şartın fahiş nitelikte olduğunu beyanla vekil edenin borçlu olmadığını tespitine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

SAVUNMA

Davalı vekili yanıt dilekçesinde özetle, zamanaşımı süresinin dolduğunu, idari yargının görevli olduğunu, davacının Yönetmelik kapsamında taahhüt ve kefalet senedi imzaladığını, 20/08/2013 tarihinden 01/08/2017 tarihine kadar 1443 gün mecburi hizmet süresi bulunduğunu, 05/10/2018 tarihi ile istifa ettiği 23/07/2020 tarihleri arasında mecburi hizmette bulunduğunu, buna göre 658 gün çalıştığını, 01/08/2017 tarihinden sonra araştırma görevlisi olarak görev yapması ve üniversitenin araştırma görevlisine ihtiyacı bulunmaması nedeni ile, mecburi hizmetin doktor unvanlı olarak yerine getirilmesi istenildiğinden bu tarih ve sonrasında mecburi hizmetten sayılamayacağını, 785 gün eksik hizmet

bulduğunu beyanla davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Dava menfi tespit davası olup, zamanaşımı süresi bulunmadığından davalı yanın zamanaşımı itirazının yerinde olmadığı, taraflar arasındaki uyuşmazlıkta adli yargının görevli olduğu, ilk derece mahkemesi kararında da belirtildiği üzere Anayasa'nın 18. maddesinde zorla çalıştırma yasağı ile birlikte düzenlenen angarya yasağı açısından yüklenme senetlerindeki maaşın geri verileceği yönündeki düzenleme değerlendirildiğinde; angarya yasağının, Anayasa Mahkemesi kararlarında; kişinin emeğinin karşılığını almadan zorla çalıştırılması, bir maldan ya da kişinin çalışmasından karşılıksız yararlanma şeklinde tanımlandığı, Araştırma görevlilerinin, taahhüdün ihlali halinde maaşların geri verilmesiyle ücret ödenmeksizin çalışmış olma durumunda olacaklarından taahhüt senedindeki maaşların geri ödeneceği yönündeki düzenlemenin bu yönüyle angarya yasağının ihlali olduğu, bu nedenle yüklenme senedindeki mecburi hizmet yükümlülüğünün yerine getirilmemesi halinde araştırma görevlisi kadrosunda bulunmanın ve çalışmanın karşılığı olan maaşların geri verileceğine dair senet hükmünün geçersiz olduğu; ne var ki maaş dışında ödenen yol ücretinin bu kapsam dışında olduğu, ilk derece mahkemesince de davalının kabul ettiği bakiye mecburi hizmet süresine isabet eden yol ücreti mahsup edilerek davanın kısmen kabulüne karar verildiği, verilen kararda usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Yukarıda açıklanan gerekçe ile, ilk derece mahkemesi kararı usul ve esas yönünden hukuka uygun bulunduğundan davalı vekilinin istinaf başvurusunun 6100 sayılı Yasanın 353/1-b.1 maddesi gereğince esastan reddine karar verilerek aşağıdaki şekilde hüküm tesis edilmiştir.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1) İlk derece mahkemesi kararı usul ve esas yönünden hukuka uygun olduğundan, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353. maddesinin 1. fıkrası (b) bendi 1 numaralı alt bendi gereğince; davalı yanın istinaf başvurusunun **ESASTAN REDDİNE**,

2) Davalı harçtan muaf olduğundan harç alınmasına yer olmadığına,

3) Davalı tarafından istinaf kanun yoluna başvuru sırasında ve istinaf kanun yolu aşamasında yapılan yargılama giderleri bulunmadığından bu hususta hüküm tesisine mahal bulunmadığına,

4) İstinaf incelemesi dosya üzerinden yapılmış olmakla, davacı yararına vekalet ücreti takdirine mahal bulunmadığına,

5) Temyizi kabil olan bu kararın, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 359/4. maddesi uyarınca Dairemiz tarafından tebliğe çıkarılmasına,

Dair, dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 361. maddesi uyarınca tebliğ tarihinden itibaren iki haftalık yasal süresi içerisinde Yargıtay 3. Hukuk Dairesi nezdinde temyiz yasa yolu kabil olmak üzere oy birliği ile karar verildi.

GEREKÇELİ KARARIN YAZILDIĞI TARİH : 14/12/2021

Başkan 42638

Üye 151337

Üye 119353

Katip 104160